

Τοὺς ἀνωτέρω κοινούς τύπους παρεθέσαμεν οὐχὶ κυρίως ἀποβλέποντες τοὺς ἐκ Μεσολογίου ἀριμανεῖους ἀνταποκριτὰς τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη, ἀλλ' εἰς προτροπὴν τινα σοβαρωτέρας ἐφημερίδος, καθ' ἣν εἰς τὰς παρούσας κρίσεις περιστάσεις ἕκαστος συνταγματικὸς πολίτης καὶ ἔτι μᾶλλον ἕκαστος δημοσιογράφος χρεωστῆ ν' ἀποφανθῆ ἂν θέλῃ εἰρήνην ἢ πόλεμον, ἵνα δυνηθῆ οὕτως ἢ κυβέρνησις ν' ἀκολουθήσῃ πορείαν συμφωνοῦν πρὸς τὰς εὐχὰς τῆς πλειονοψηφίας. Ἡ ἐπίκλησις τιαύτης γνωμοδοτήσεως φαίνεται ἡμῖν προφανῶς ἀντιφάσκουσα εἰς τὰς ἐγκεφαλικάς ἀπαιτήσεις τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἀλλαχοῦ καὶ μάλιστα ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ πολῖται καὶ ὁ τύπος ἀποφασίζουσι περὶ τούτου, ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐτοιμάζουσι καὶ προσφέρουσιν αὐτῷ ἔτοιμα, σαφῆ, ψηλαφητὰ καὶ ἀναμφισβήτητα οἱ κάτοχοι τούτων κυβερνῆται. Ἄφου ὁ πόλεμος οὐδὲν ἄλλο σήμερον εἶναι εἰμὴ σύγκρουσις πρὸς ἄλληλα ὄγκων σιδήρου, χρυσοῦ καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς, κινουμένων ὑπὸ ἐγκεφάλου, πάσης ἄλλης σκέψεως πρέπει νὰ προηγηθῆ ἡ ἀκριβῆς καταμέτρησις καὶ στάθμισις τῶν ὄγκων τούτων, ἵνα εἰκασθῆ τὸ πιθανὸν τῆς συγκρούσεως ἀποτελέσμα. Ἡ τοιαύτη ὁμῶς μαθηματικὴ ἐργασία οὐδαμοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸ κοινόν, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐργαζομένους εἰς τοῦτο εἰδικούς ἀνδρας, τὰ ἐπιτελεῖα, τοὺς οἰκονομολόγους, τοὺς μηχανικούς, τοὺς χωρογράφους, τοὺς κατασκόπους καὶ τοὺς διπλωμάτας. Τούτων οἱ ὑπολογισμοὶ βασανισθέντες ἀκριβῶς παρὰ τῶν εἰδημόνων, υποβάλλονται ἔπειτα εἰς τὸ κοινόν ἐν εἰδει στρογγύλων ἀριθμῶν, δυναμένων εὐκόλως νὰ υποβληθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰ τέσσαρα πάθη τῆς στοιχειώδους ἀριθμητικῆς, μετὰ τῆς ἀπλουστάτης ἐρωτήσεως: «Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιχειρήσει τόσα ἐλπίζεις νὰ κερδίσης καὶ τόσα κινδυνεύεις νὰ χάσης, τόσαι ὑπάρχουσι πιθανότητες νὰ κερδίσης καὶ τόσαι νὰ χάσης, θέλεις ἢ ὄχι ν' ἀναρβίψῃς τὸν κύβον;» Εἰς οὕτω θεθεῖσαν ἐρώτησιν πᾶς Ἀγγλὸς ἀναγνώσας τὸν «Χρόνον» δύναται ἐν γνώσει καὶ πεποιθήσει ν' ἀπαντήσῃ ἐκ τοῦ προχείρου.

Τοῦ συνταγματικοῦ ὁμῶς Ἕλληνος ἡ θέσις εἶναι ὅπως διάφορος. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὡς τῶν ἄλλων ἐθνῶν οὕτω καὶ ὁ ἡμέτερος προὑπολογισμὸς περιέχει δαπάνην ἐπιτελείου, μηχανικῶν, στρατιωτικῆς σχολῆς, πρέσβων, πρακτόρων καὶ προξένων ἐν πάσῃ χώρᾳ. Ἀλλ' οἱ κύριοι οὗτοι οὐδεμίαν παρέχουσιν ὡς ἀλλαχοῦ ἐκ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν, καὶ ὁ μέλλων ν' ἀπαντήσῃ πρέπει ν' ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος ὅσῃν ἐκτελοῦσι καὶ δημοσιεύουσιν ἀλλαχοῦ ἐκεῖνοι ἐργασίαν, συναθροίζων ἀνὰ ἕνα τοὺς ἀπαραιτήτους εἰς λύσιν τοῦ προβλήματος ἀριθμούς. Ἄν δὲ ἔχῃ κόκκον νοδὸς ἢ συνειδήσεως ὁ προκαλούμενος ν' ἀποφανθῆ ὑπὲρ εἰρήνης ἢ πολέμου πολίτης πρέπει ἀδιστακτικῶς ν' ἀποκριθῆ «Ἀφήσατέ με νὰ μελετήσω ἐπὶ τινα ἔτη τὸν χάρτην τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας, τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς δυνάμεις τῶν υποδοῶν ἀδελφῶν μου, τὰς τελειοποιήσεις τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς διαθέσεις τῆς διπλωματίας» διότι περὶ τούτων οἱ εἰδήμονες ἡμῶν

ἄνδρες σιωπῶσι, μετὰ τὸν «Ὀνήσανδρον» στρατιωτικὸν σύγγραμμα δὲν εἶδα κανὲν, τὰς δὲ ἐφημερίδας τὰς ὁποίας ἀναγινώσκω ἵνα φωτισθῶ, γράφουσιν ἄνθρωποι μεταβαίνοντες ἐκ Ῥώμης εἰς Βενετίαν διὰ θαλάσσης χάριν συντομίας καὶ ἀναβιβάζοντες διὰ τοῦ λιχανοῦ τὴν σφύραν τοῦ πυροβόλου. Πρὶν λοιπὸν ἀποφανθῶ ἄφετέ με νὰ γίνω ὁ ἴδιος στατιστικὸς, στρατηγὸς, ὑδρογράφος, μηχανικὸς καὶ διπλωμάτης, διότι οἱ παρ' ἡμῖν τοιοῦτοι τὴν ἐπιστήμην των φυλάττουσιν ὀλόκληρον δι' αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκαίων εἰδήσεων δὲν μοι παρέσχον ποτὲ καμίαν. Πᾶσα λοιπὸν γνωμοδότησις μου ἤθελεν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπόφανσις τυφλοῦ περὶ χρωμάτων.»

Θ.

Σ Κ Ν Ι Η Σ

Αἰσιδόξος τις διπλωμάτης, μὴ θέλων νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐφθασεν ἡ κᾶν πλησιάζει ἡ κρίσιμος ὥρα τῆς Τουρκίας ἔλεγε μετὰ πεπονηθείσεως: «Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα θέλει λυθῆ ὅτε καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ ζήτημα τῶν ἐκβολάδων.»

Διάσημὸς τις φυτολόγος, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐν Βερολίνῳ διασκέψεως νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ὑπὸ βοτανικὴν ἔποψιν, παρετήρησεν ὅτι οἱ Τούρκοι κατ' οὐδεμίαν ἀπὸ τῆς κατακτήσεως ἐποχῆν ἐκαλλιέργησαν τὰ σπαράγγια, διότι οὐδέποτε ἐνόμισαν ἑαυτοὺς ἐδραίους ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ τρία ἔτη, ἅτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς ὠρίμανσιν τοῦ καρποῦ τούτου.

Ἡ νέα ἐκπτώσις ἦν ὑπέστησαν αἱ μετοχαὶ τοῦ «Ἀρχαγγέλου» προέρχεται, ὡς ἠκούσαμεν, ἐκ τῆς ἀκολουθοῦ αἰτίας. Μετὰ τὰ στυγερά κακουργήματα, ἅτινα διέπραξαν Ἕλληνες ναῦται ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν πλοίων Lena καὶ Goswell, ἡ φιλόπατρις αὕτη ἑταιρεία, θέλουσα καὶ πάλιν ν' ἀνυψώσῃ τὴν καταρρέουσαν τιμὴν τοῦ ἐλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἀπεφάσισε νὰ θυσιάσῃ σπουδαῖον ποσὸν ἐκ τοῦ ἀπομείναντος αὐτῇ κεφαλαίου εἰς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς τῶν ἀγγλικῶν πλοιαρχῶν ὅσοι λαμβάνουσιν Ἕλληνας ναύτας.

Ὅτε ἡ υἡγία τοῦ πεφιλημένου ἡμῶν βασιλέως οὐδένα πλέον διατρέχει κίνδυνον, συγχωρεῖται εἰς τοὺς πιστοὺς αὐτοῦ ὑπηκόους νὰ γελάσωσιν ἀναγινώσκοντες τὸν κατωτέρω νεογαλλισμὸν, σταλέντα ἐν ὄρφ κινδύνου. Ὁ συνοδῶν τὴν Α. Μ., θέλων νὰ μεταδώσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅτι ὁ βασιλεὺς τὴν νύκτα δὲν ἠσθάνετο καλὰ, ἐτηλεγράφησε «Cette nuit Roi sentait mauvais.»

Ἀδίκως, νομιζόμεν, μέμφονται τινες τὸν ὀξύφωνον τοῦ Φαλήρου ἐπὶ χυδαιότητι σχήματος, βαδίσματος καὶ τρόπων κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ῥουῆ-Βλάς. Οἱ τοιοῦ-

τοι λησμονούσιν ὅτι γενόμενος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἄλλην ἐξ ὑπηρετοῦ κόμης καὶ μεγιστάν τῆς Ἰσπανίας, ἔπρεπε νὰ ὑποκριθῆ βαναυσότητά τινα *parvenu*, ἵνα μείνῃ πιστὸς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ δράματος. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐπέτυχε πληρέστατα κατὰ τοῦτο ὅτε μάλιστα κατὰ τὴν τρίτην πράξιν ἐνεφανίσθη καμαρωμένος μετὰ παρασήμου εἰς τὸν λαϊκὸν, ἢ ὑπόκρισις ἦτο τόσῳ ἐντελής, ὥστε ἐνομίσαμεν ὅτι βλέπομεν τὸν ἀξιότιμον κ. Τσιγκρὸν ἐν τῷ βασιλικῷ χορῷ.

* *

Νέα καὶ πάλιν ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ροσεφόρ*» κρίνοντες ὁμῶς αὐτὴν ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ ὕφους τῆς νομίζομεν ὅτι ἀντὶ *rochefort* ἔπρεπε μᾶλλον νὰ ὀνομασθῆ *roquefort*.

* *

Ἀφοῦ ὁμολογήσωμεν, ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὡς μεμφίμοιροι, ὅτι ὑπὸ ἀκουστικὴν ἔποψιν ὁ φαληρικὸς θιάσος εἶναι ὑποφερτὸς, πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὑπὸ καλλιμορφικὴν αἰ τεχνίτιδες αὐτοῦ οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν χρυσόμαλλον κυρίαν Ῥωσσέτη ἢ τὴν χαριστάτην Βράνδην. Αἰτία τῆς τοιαύτης διαφορᾶς εἶναι ὡς ἠκούσαμεν, ὅτι αἱ κυρίαι σύζυγοι δύο τῶν σπουδαιοτέρων μελῶν τῆς περυσινῆς ἐπιτροπῆς ἔδωκαν εἰς τὸν κ. Κωστόπουλον ἀναχωροῦντα εἰς Ἰταλίαν μουσικὰς ὀδηγίας περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ γυναικείου προσωπικοῦ.

* *

Ὅτε πέρουσι ἐγράψαμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς μουσικῆς τέχνης τοῦ ἀξιότιμου κ. Stanea-Piano, εὐσπλαγχνὸς τις κυρία παρετήρησεν ἡμῖν ὅτι εἶναι οἰκογενειάρχης. Τὸ μάθημα τοῦτο ἔχοντες κατὰ νοῦν οὐδὲν λέγομεν ἐφέτος περὶ τῆς τέχνης ταύτης, τοῦτο μόνον μετὰ χαρᾶς παρατηροῦντες, ὅτι ἀφοῦ ἡ ὀρχήστρα τοῦ Φαλήρου πηγαίνει καλὰ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Σταγκαπιάνου, ὑπάρχει καὶ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐλπίς νὰ εὐπλοήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πηδάλιουχοῦμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου.

ΘΕΟΤΟΥΡΜΗΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Δὲν ἠλπίζον νὰ εὐρεθῶ τόσῳ ταχέως εἰς θέσιν νὰ ἀναφέρω ὑμῖν καὶ ἄλλους νεοελληνισμοὺς τῶν φιλομούσων νέων τῶν ἐπαγγελλομένων τοὺς λογίους.

Δύο τοιοῦτοι, ἀδελφοὶ δικηγόροι, παρέχουσιν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ *Βύρωνος* νοστιμότατα πράγματα ὃ μὲν τούτων, ὃ νεώτερος πρόεδρος καὶ αὐτὸς ὡς ὁ τὸν Φόσκολον βιογραφήσας, δημοσιεύει τὸν λόγον ὃν ἐξεφώνησε τῷ 1874 παραλαμβάνων τὴν ἀρχήν.

Μὴ ἀπορήσετε ἀναγινώσκοντες τὰς κατωτέρω περιχοπὰς, διότι ὁ σοφὸς οὗτος κύριος ἄλλοτε (ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ἐπιθεωρήσει τόμος α. σελ. 184) βιογραφῶν τὸν Σίλβιον Πέλλικον μᾶς εἶπεν, ὅτι τὸ Μιλάνον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως! Λοιπὸν ὁ κ. πρόεδρος σήμερον μᾶς πληροφορεῖ ὅτι αἱ ἐστὶναι γεννῶνται κατὰ τὴν ἑλλ. χώραν.

Ὅτι αἱ πολιτικαὶ πρόοδοι εἶναι προϊόντα θεῶν ἐκ μηχανῆς. Ὅτι κατηγορήσαν ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας ὡς συρφετὸν βαρβάρων κυλιόμενον καὶ βομβοῦντα περὶ τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως.

Ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς πρόεδρον Συλλόγου νὰ λέγῃ τὸν Λούκαρη Λούκερη, καὶ νὰ γράφῃ Ἰδρωτί, κατ'Ἐρωθούμενον, κλ: Ὁ δὲ πρεσβύτερος ἀδελφὸς ἐπικρίνων τὴν *Φροσύνην* τοῦ Βερναρδάκη μᾶς φιλοδωρεῖ τὰ ἐξῆς.

«Ἡ Νάσω πρόσωπον οὐδόλως ὑγιές, μοὶ δίδει ἄλλου εἶδους καὶ διαφόρου γένους εἰκόνα ἰσχυρὰ ἐν τοῖς λόγοις καὶ χαλαρομένη καὶ πίπτουσα ἐντελῶς, ὅταν ἐγγίσῃ εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ ἔργου, πνίγει ἑαυτὴν διὰ τοῦ βράχου τῆς οὐτιδανότητος.»

«Ὁ ποιητὴς ἀφοῦ παρεδάρη μεταξὺ οἰκογενείας καὶ πολιτικῆς ἔρριψε καὶ αὐτὴν εἰς τὴν πατριωτικὴν κονίστραν καὶ τὴν ἔκαμε μασκαρᾶν.»

«Τὸ πέμπτον μέρος τοῦ δράματος εἶναι τζόντα».

«Ἐκ τῶν πέντε μερῶν ἡ τετάρτη εἶναι καλή».

«Ἡ δόξα τῆς πλαστοουργίας σχολῆς δὲν εἶναι προτέρημα πολὺ μεγαλειότερον τῆς δυνάμεως τοῦ διαφεύγειν τοὺς κινδύνους τῆς ἀπομιμήσεως.»

«Ὡς πρὸς τοὺς δραματικούς κανόνας, ΑΥΤΑΙ Χρησιμεύουσι κλ.».

«Οἱ ποιηταὶ ἔχουσιν ἴδιαν καὶ αὐτοτελείαν σχολήν».

«Προετάξα ἵνα συνωκοιώσω».

Χαίρετε

Δ. ΠΑΡΑΠΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Εἶδον τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος γελοιογραφίαν τοῦ νέου Κιγκινάτου. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐννοήσω ὁποῖά τινα κατὰ *gréna* καὶ κατὰ *θυμὸν* ἐσχέπτετο ὁ ἀνὴρ. Ἐκάπνιζε μὲν τὸ σιγάρον ἐν τῷ Αἰτωλικῷ παραδείσῳ βεμβάζων, ἀλλὰ τί ἄλλο ἔκαμνε;

Ποίημά τι ἐκυοφόρει ἢ περὶ τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν τυφλῆς ἀγάπης ἐσυλλογίζετο; Τίποτε ἐξ αὐτῶν δὲν ὑπεδηλοῦτο.

Εὐτυχῶς τὸ φύλλον τῆς *Αυτικῆς Ἑλλάδος* ἐλθὼν προχθὲς μᾶς δίδει σαφῆ ἐξήγησιν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἀσμοδαίου γράφον τὰ ἐξῆς:

«Ὁ κ. Δεληγεώργης μετὰ τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ἐκδρομὴν του καὶ μετὰ τὰς ἀκριβεῖς καὶ οὐκ ὀλίγας σημειώσεις, ἃς ἐκεῖθεν ἐκομίσαστο, καταγίνεται εἰς μελέτας ἀποκλειστικῶς φιλολογικὰς, ἀποθλεπούσας ἰδίως τὰς σημειώσεις του ἃς ἐκεῖθεν ἐρανίσαστο. Ἐξέρχεται ἅπαξ μόνον τῆς ἡμέρας εἰς περίπατον καὶ ἐν γένει διάγει βίαν φιλολόγου».

Χάρις λοιπὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Μεσολογγίου μαθάνομεν λεπτομερῶς τὰ περὶ τοῦ βίου τοῦ Κιγκινάτου ἅτινα ὁ Ἀσμοδαῖος ἠρέκασθη μόνον νὰ ὑποδηλώσῃ ἀμυδρῶς.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ